

La Llei 10/2001 d'arxius i documents. El seu desenvolupament

Josep Matas i Balaguer

L'entrada en vigor de l'excel·lent Llei d'arxius i documents¹ (LAD) és el final d'un procés i, al mateix temps, l'inici d'una nova etapa que es caracteritzarà pel desenvolupament de les previsions contingudes en el mateix articulat de la LAD. Una lectura atenta de la LAD fa evident la importància que el legislador ha atorgat al seu desenvolupament, previst de manera força harmònica i exhaustiva en base a tres tipus d'iniciatives: reglaments de desenvolupament, normativa tècnica i programes i actuacions precises.

Aquest acurat i ben plantejat desenvolupament crea expectatives molt esperançadores. Al mateix temps comporta l'exigència de portar-lo a terme ordenadament i sense dilacions, perquè moltes de les propostes innovadores de la LAD, des de qüestions puntuals fins a l'entrada en funcionament del mateix Sistema d'Arxius de Catalunya, no són d'aplicació si no es materialitzen les seves previsions.

Una llei i sis previsions de desenvolupament reglamentari

La llei preveu expressament l'elaboració d'una altra llei i la regulació per reglament de sis qüestions d'importància desigual. La disposició addicional 5a anuncia una llei que ha d'establir les taxes per a la utilització per part de tercers de documents de titularitat de la Generalitat, concepte per cert força més ampli que el de documents produïts per la Generalitat en l'exercici de les seves funcions. S'estableix el termini d'un any per a la remissió al Parlament del corresponent avantprojecte de llei, el mateix termini que s'atorga a les administracions locals per tal que ho regulin per a la seva documentació.

És important aquesta referència a la regulació que el sector públic ha de fer de l'aprofitament de la seva informació per part dels particulars, un aspecte que té una importància creixent. La informació de l'administració s'ha de posar al servei dels ciutadans amb qualsevol finalitat,

sempre que aquesta sigui lícita i no perjudiqui tercers o el mateix funcionament i responsabilitats de l'administració. Aquesta obligació va més enllà de la simple reproducció d'un document i pot suposar també la utilització d'informació de base (dades econòmiques, estadístiques...) per part dels agents econòmics, una qüestió plantejada per exemple al *Llibre verd de la informació pública a la Unió Europea*, que ho entén com una fórmula per a fer més competitives les empreses europees. És important que el Govern avanci aviat en l'elaboració d'aquest avantprojecte que ha d'establir les taxes per aquests serveis, també per tal que pugui servir de referència a les administracions locals en la preparació de les respectives normes. Això facilitaria poder disposar d'una regulació, si no coincident del tot, almenys mínimament comuna, la qual cosa sens dubte agrairien els ciutadans.

Pel que fa al desenvolupament reglamentari, afecta, en primer lloc, la composició i el funcionament del Consell Nacional d'Arxius (CNA) i de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (CNAATD), dos òrgans integrants del Sistema d'Arxius de Catalunya i essencials per al seu desenvolupament.

L'article 18.1 indica que la composició del CNA s'establirà per reglament de manera que es garanteixi, entre altres, la representació dels professionals del sector i de les diferents administracions. Lògicament aquest mateix desenvolupament reglamentari ha de servir per a establir el funcionament d'aquest òrgan, el qual, tot i ser qualificat com de caràcter consultiu, és la clau de volta del Sistema d'Arxius de Catalunya (SAC).

Exactament a l'article següent (19.1), la LAD fa referència a la reglamentació de la composició (i s'ha d'entendre aquí també del funcionament) de la CNAATD. La nova CNAATD és la successora de la ja veterana i emblemàtica Comissió Nacional d'Avaluació i Tria Documental, pionera a l'Estat espanyol en matèria d'avaluació documental i un dels elements més positius del nostre actual sistema. La seva successora incorporarà ara funcions en matèria d'accés, amb la qual cosa sobre la CNAATD recaurà la responsabilitat dels dos temes de més transcendència jurídica en el tractament dels documents: l'accés i la decisió d'eliminar o conservar. En relació amb l'accés, representarà un volum de feina considerable portar a terme la funció esmentada en l'article 34.4: l'establiment de criteris d'accés als documents de titularitat pública de les administracions catalanes.

La qüestió clau a l'hora de reglamentar aquestes dues transcendents funcions és la de dotar la CNAATD dels mecanismes que permetin treballar amb agilitat en els dos àmbits, sense que el treball en un retardi el de l'altre. És evident que en el moment de decidir la conveniència de conservar o eliminar els documents d'una sèrie es pot dictaminar, o millor dit s'ha de dictaminar, segons el 34.4 LAD, sobre el seu règim d'accés. Però hauria de ser possible també poder establir el règim d'accés de sèries documentals sense haver de decidir, de moment, sobre la

seva conservació. De fet, per a moltes sèries la normativa estableix ja alguns criteris d'accés o reserva. Sabem també que moltes sèries contenen dades absolutament "innòcues" i que, per tant, han de poder ser de lliure accés un cop resolts els procediments. En el sentit contrari, existeixen els documents amb dades identificables com del "nucli dur de la intimitat" que mereixen declaracions molt estrictes de reserva. Per tot plegat, els primers treballs de la CNAATD en matèria d'accés haurien de servir per a identificar quines sèries són identificables amb aquests paràmetres, de manera que es pogués donar aviat publicitat a criteris d'accés sobre un nombre important de sèries. Així s'avançaria amb rapidesa en l'establiment de pautes d'accés, un tema certament molt urgent i en el qual s'acumula un retard absolutament injustificable.

Tres altres previsions reglamentàries contingudes a la LAD guarden una estreta relació entre elles. Es tracta, en primer lloc, de l'establiment dels requisits tècnics dels centres d'arxiu del SAC (art. 21.1), exigibles tant als centres que en són membres "nats" (art. 20.1, apartats a-g) com als que s'hi inscriguin mitjançant el procediment anunciat a l'article 20.2.

En segon lloc, llegim a l'article 22 que un reglament regularà les titulacions, la formació i les condicions del personal tècnic dels arxius, qüestió absolutament essencial per al bon funcionament del SAC. La importància d'aquest aspecte justifica segurament que sigui un requisit dels centres del SAC que disposin d'una referència reglamentària expressa. En el moment de l'elaboració d'aquestes disposicions seria, però, interessant integrar en un sol text la de l'article 21.1 i aquesta del 22.

En tercer lloc, es tracta la regulació de la funció inspectora, que es dedueix de 17.2.e i que és esmentada reiteradament en diferents apartats de l'article 17, funció inspectora que correspon d'exercir al Departament de Cultura i que és consubstancial al caràcter de competència exclusiva de la Generalitat sobre aquesta matèria. En aquest cas, la inspecció no s'ha de limitar, i això és molt important, al funcionament dels centres del SAC, com era el cas dels dos reglaments anteriors, sinó que el seu àmbit ha de ser el de la pròpia Llei, tal com el defineix l'article 3. En relació amb la funció inspectora, volem analitzar amb una mica més de detall la interessant remissió que l'article 17.2.d fa a l'article 70 de la Llei 9/1993, del Patrimoni Cultural Català². Una de les conclusions que cal extreure de la lectura conjunta d'ambdós textos és que el Departament de Cultura haurà de portar un doble sistema de registre de centres d'arxiu: d'una banda, el registre dels centres integrants del SAC creat per la LAD i, de l'altra, el registre dels centres d'arxiu on es custodien documents integrants del patrimoni documental català. Tots els centres del SAC constaran també com a centres que custodien patrimoni documental català, però hi haurà centres d'arxiu no integrats en el SAC que custodiaran documents del patrimoni documental. En aquest sentit, és encertat que la LAD reculli conjuntament

(article 24), aquestes dues tècniques que faran funcions complementàries. No cal dir que els esforços de totes les administracions haurien d'anar orientats a aconseguir que algun dia la llista de centres fos única.

La sisena i darrera previsió reglamentària formulada per la LAD ens sembla, en canvi, discutible. És la que anuncia l'article 36.2 (*"per reglament es poden establir, respecte a classes determinades de documents, terminis de vigència diferents dels previstos per l'apartat 1"*), que entra en contradicció amb les tècniques que estableix la LAD per a regular el complex tema de l'accés. El 36.2 concorda malament amb el títol IV de la LAD i amb les funcions que s'atribueixen a la CNAATD, perquè sembla entendre que els terminis d'accés queden establerts en l'apartat anterior, quan en realitat aquest apartat únicament recorda el termini fixat de forma genèrica en el seu dia per la LPHE i en defineix un de nou, molt positiu però també genèric, d'obertura al cap de 30 anys d'aquells documents que hagin estat declarats exclosos de consulta sense indicar el termini final de l'exclusió. Aquests criteris, juntament amb altres d'existents a l'ordenament, hauran de ser considerats per la CNAATD, la qual, després de l'anàlisi del contingut de cada sèrie, establirà *"criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés..."* (34.4). Els criteris de la CNAATD són, segons la LAD, el punt de partida per a regular l'accés, establir les exclusions i autoritzar les derogacions de les exclusions, la qual cosa entra, en conseqüència, en contradicció i deixa sense sentit l'afirmació, anteriorment transcrita, de l'article 36.2.

Validesa dels reglaments derivats de la Llei d'Arxius de 1985

Quins textos aprovats amb posterioritat i en desenvolupament de la Llei d'Arxius de l'any 1985 es poden mantenir vigents després de l'aprovació de la LAD? La resposta és diferent per a cada un dels tres que interessa ara recordar.

Sembla clar que el contingut del Decret 76/1996, que regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat³, es pot mantenir de forma absolutament íntegra. Aquest text, de gran qualitat, regula aspectes referits a la capacitat d'autoorganització de la Generalitat i ho fa de manera absolutament congruent amb la LAD, fins al punt que es pot afirmar que es tracta d'un text elaborat pensant més en una norma del caràcter i el contingut de la LAD que no pas del de l'ara derogada Llei d'Arxius de 1985.

Més complexa és la qüestió de la vigència del Decret 110/1988, que organitza la Xarxa d'Arxius Històrics Comarcals⁴, superat en molts aspectes per les innovacions de la LAD. Probablement no sigui precisa l'elaboració pròpiament d'un nou text de substitució. Tot aprofitant que la LAD ja dona molts detalls sobre les característiques, l'adscripció i les

funcions dels arxius comarcals, la regulació d'aquests centres es pot acabar d'establir en els respectius convenis de creació i en la revisió dels convenis ja signats. Un nou decret no podria afegir pràcticament res de nou a allò que ja diu la Llei i es convertiria en un text ple d'obvietats. Seria molt interessant, en canvi, efectuar la revisió i l'actualització de tots i cada un dels convenis signats fins avui, adaptant-los a les orientacions de la LAD i introduint, en cada cas, les especificacions que convinguin a cada centre. Aquesta regulació específica de cada centre, o adaptada a cada centre, és especialment necessària atesa la major flexibilitat amb què la LAD tracta aquests centres. Recordem que queda encara un tercer nivell que completa la regulació d'aquests centres i que confirma la no necessitat de substituir el Decret 110/1988 per un altre decret. Es tracta de l'afirmació de l'article 29.2, que reserva a favor del Departament de Cultura la facultat de programar i d'establir les funcions específiques i les directrius tècniques dels arxius comarcals.

Finalment, pel que fa al contingut del Decret 117/1990, sobre avaluació i tria de documentació⁵, és evident que en convé la substitució, no tant perquè els seus continguts es contradiguin amb la LAD, sinó per deixar pas al text que crearà la nova CNAATD i que, tal com hem comentat anteriorment, li adscriurà les funcions en matèria d'avaluació i accés. Aquesta norma podrà incorporar bona part del contingut del 117/1990, però l'assumpció de les noves funcions exigeixen l'elaboració d'un nou text.

Normes tècniques anunciades per la LAD

A part del desenvolupament reglamentari que acabem de comentar, la LAD es refereix a tot un seguit de directrius i normes tècniques de gran importància per al funcionament del Sistema d'Arxius de Catalunya.

La LAD anuncia, d'una banda, directrius específiques per al funcionament dels centres de la Generalitat. Es tracta de la normativa i les directrius tècniques sobre el sistema de gestió documental que han d'implantar els arxius centrals administratius (article 28.1) i de les directrius i programes per als arxius comarcals (29.2), a la qual ens acabem de referir a l'apartat anterior.

De l'altra banda, esmenta dues normatives tècniques, en bona part complementàries, que seran de referència per a totes les administracions catalanes. La primera ha d'establir els requeriments i les qualitats dels documents llegibles per màquina (article 17.3.b), per tal que compleixin amb els requisits d'autenticitat, integritat, conservació i confidencialitat que la mateixa Llei proclama (article 7.2). La segona farà referència al tractament arxivístic dels documents ingressats en centres del Sistema d'Arxius de Catalunya (article 21.1.a).

Hem de fer notar que aquí el text de la LAD parla en realitat de "*sistema de gestió de la documentació que aplegui*" cada centre, redacció molt desafortunada per la utilització impròpia del terme "*sistema de gestió*". No és possible aplicar un sistema de gestió documental als fons aplegats en un centre d'arxiu, almenys tal com defineix la gestió documental l'article 2 de la LAD, que l'entén, amb molt d'encert, com a integrada en la gestió administrativa. De fet, prèviament la Llei ja ha establert, de forma molt clara, l'obligació de disposar d'un sistema de gestió documental per a totes i cada una de les administracions i entitats públiques (article 7.1), una obligació que, diguem-ho de passada, és una de les seves innovacions més afortunades, cridada a ser des d'ara una referència per a futures normes d'altres països. Però cal remarcar que l'obligació d'implantar un sistema de gestió documental no és pas per aplicar-la a "*la documentació que aplegui*" un centre d'arxiu, sinó a tota la documentació pública⁶.

És per això que, també en coherència amb el lloc on es fa aquesta afirmació, amb l'article que conté referències als recursos, als horaris d'obertura, a les instal·lacions, a la preservació dels fons, etc., hem d'entendre que el legislador s'ha volgut referir en realitat a l'organització, la classificació, l'ordenació, la identificació i la descripció dels documents, unes tasques que en la nostra tradició identifiquem amb el concepte de "*tractament arxivístic*". En definitiva, allò que l'article 21.1.a estableix com a exigible als arxius del Sistema d'Arxius de Catalunya és l'aplicació de les normes tècniques de tractament arxivístic de la documentació que s'hi aplegui, un aspecte certament essencial que no queda recollit en cap altre apartat de la LAD.

Les dues normatives tècniques a què ens acabem de referir certament es complementaran. Al seu costat, en caldria encara una de tercera que precisés les funcions del sistema de gestió documental amb el qual, com ja hem comentat, obligatòriament s'han de dotar tots els titulars de documents públics (art. 7.1), una normativa tècnica no esmentada com a tal expressament per la LAD⁷, però sens dubte absolutament essencial i que, juntament amb les altres dues, proporcionarien, ara sí, les referències necessàries per al tractament dels documents al llarg de tot el seu cicle.

Actuacions i programes

És un altre encert de la LAD l'enumeració de tot un seguit d'actuacions que ha de portar a terme el Departament de Cultura, a més del ja comentat desenvolupament reglamentari i de l'elaboració de les normatives tècniques. Es tracta d'una llista d'importants actuacions que deriven de les funcions que li assigna l'article 17. El mateix article 17.1 ja enumera amb precisió tot un seguit de funcions d'impuls, coordinació i

direcció. Seguidament (17.2), s'esmenten les funcions inspectores que corresponen al Departament de Cultura. Però és interessant repassar la resta del text, perquè hi apareixen altres actuacions, definides de forma molt precisa, que convé no passar per alt. Algunes d'aquestes actuacions s'han d'inscriure en programes generals a què fa referència de forma genèrica l'article 17.1.e, programes sobre els quals haurà d'informar el Consell Nacional d'Arxius (18.2.g).

Tot i que de les funcions esmentades a l'article 17 es podrien derivar altres actuacions, ens limitem seguidament a enumerar les actuacions a què es refereix expressament el text de la LAD:

- promoure la formació permanent dels professionals dels arxius del SAC (17.3.a),
- portar a terme polítiques de preservació i crear serveis de restauració i reprografia per als documents dels centres del SAC (actuacions anunciades a l'article 17.4 i recordades al 21.2.a.),
- disposar de programes anuals o plurianuals de suport tècnic i econòmic per als centres integrants del SAC (21.2.b),
- donar suport tècnic i organitzatiu als arxius comarcals (29.3),
- de l'àmbit de la documentació i els arxius (17.3.a),
- crear i actualitzar el Registre d'Arxius integrants del SAC (24),
- elaborar i actualitzar el Mapa d'Arxius de Catalunya (25),
- promoure i coordinar l'elaboració de l'Inventari del Patrimoni Documental de Catalunya, tasca que correspon de coordinar i dirigir a nivell comarcal als respectius arxius comarcals (30.1.b), però que correspon al Departament de Cultura programar, dirigir i coordinar a nivell nacional en base a les funcions assignades a l'article 17.1,
- elaborar la memòria anual de les actuacions portades a terme en el marc o per part del Sistema d'Arxius de Catalunya i presentar-ne informe al CNA (18.2.h).

Dues consideracions finals que van més enllà de la LAD

Tal com comentàvem a l'inici d'aquestes notes, la Llei d'arxius i documents planteja el seu desenvolupament de forma molt correcta, amb un elevat grau de coherència i de forma exhaustiva. Però volem acabar el nostre comentari deixant anotades dues qüestions de futur que van més enllà del contingut estricte de la Llei, però que neixen directament d'ella. Totes dues qüestions deriven de l'orientació general atorgada amb molt d'encert pel legislador a la nova Llei, la qual, tal com hem anat veient, supera àmpliament l'àmbit estricte del valor cultural dels documents.

La primera qüestió a remarcar aquí és que el contingut de la LAD, pel seu caràcter central i general, entra en contacte amb el contingut de normes ja aprovades que regulen en alguns casos els mateixos aspectes, bé que tractats des d'una altra òptica. Seria convenient revisar la normativa autonòmica per provar de resoldre les contradiccions o equívocs que pot haver provocat l'aprovació de la LAD, especialment en el règim d'accés als documents públics. Lògicament, també caldrà tenir molt present la nova Llei en l'elaboració de noves normes que regulin aquesta matèria. És el cas de la Llei de creació de l'agència catalana per a la protecció de dades personals, que en l'actualitat està seguint el seu tràmit parlamentari i en la qual existeix un règim previst per autoritzar l'accés a dades personals que podria funcionar paral·lelament, i potser contradictòriament, amb la regulació de l'accés que ha de néixer de la LAD. També caldria conjugar els continguts de la LAD amb l'Avantprojecte de Llei d'adequació de procediments administratius en relació amb el règim de silenci administratiu i al termini de resolució, on caldria fer referència als terminis de resposta a les sol·licituds d'accés als documents que estableix l'article 33.1.

Aquesta necessitat d'harmonitzar les normes que poden fer referència a qüestions d'accés i usos de documents públics s'ha fet sentir en nombrosos països europeus. Darrerament, una llei francesa (Loi, n°2000-321, du 12 avril 2000, relative aux droits des citoyens dans leurs relations avec les administrations) ha resolt molt satisfactòriament aquestes contradiccions i és un referent excel·lent.

Els problemes d'harmonització no s'acaben lògicament en temes d'accés. Si revisem la molt interessant, per molts motius, Llei 21/2000, sobre els drets d'informació dels pacients, que regula i normalitza la història clínica, veurem que planteja l'eliminació de la història clínica a partir dels 20 anys del seu tancament, sense tenir present les competències de la CNAATD (abans CNATD), establertes amb molta anterioritat.

La segona qüestió a plantejar fa referència al fet que el Departament de Cultura assumeix plenament a partir d'ara funcions que superen, amb escreix, l'àmbit estrictament cultural: afecten el règim jurídic de les administracions catalanes, el seu funcionament intern i les seves relacions amb els ciutadans. Recordem que, en aquests àmbits, el Departament de Cultura té capacitat d'elaborar normativa de desenvolupament de la LAD (reglamentària i tècnica), d'exercir facultats inspectores i de promoure i orientar les polítiques d'avaluació i accés als documents. Es tracta d'un rol que fins ara jugava, en certa manera, a través de la CNATD i els seus dictàmens sobre conservació o eliminació, encara que lògicament amb molta menys amplitud que la que ha d'assumir a partir d'ara.

Aquest paper central, interdepartamental si pensem en l'àmbit intern de la Generalitat, ens recorda una qüestió reiteradament debatuda durant l'elaboració de la LAD: l'adscripció de la funció arxiu en el marc

orgànic de la Generalitat. ¿És la seva adscripció actual la més idònia per a (o des d'on) exercir aquestes funcions de la manera que han estat descrites a la LAD? Aquesta pregunta es pot adreçar també a totes i cada una de les altres administracions públiques catalanes, que assumeixen, ara més clarament, l'obligació de portar a terme polítiques coherents i globals sobre tota la seva documentació. Quina és l'adscripció idònia de la funció arxiu? No és de cap manera un tema menor. És erroni creure que allò que és important és únicament definir bé la funció i no tant el lloc des d'on s'exerceix. Certament és bàsic descriure bé la funció, però quan es tracta de funcions tan àmplies i generals com les que defineix la LAD, i quan es tracta de la implantació de polítiques que afecten tots els àmbits de l'administració, és evident que el lloc des d'on aquestes funcions s'exerceixen és fonamental per poder-les portar efectivament a terme. Indubtablement amb més centralitat existeixen més garanties d'èxit.

Es tracta d'una qüestió sobre la qual, sens dubte, haurem de seguir pensant tots plegats, paral·lelament al desenvolupament d'aquesta més que excel·lent Llei que acabem de comentar.

Notes

- 1 Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, DOGC, núm. 3.437, de 24.07.2001.
- 2 Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, DOGC, núm. 1.807, d'11.10.1993.
- 3 Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya, DOGC, núm. 2.180, d'11.03.1996.
- 4 Decret 110/1988, de 5 de maig, pel qual es regula l'organització de la Xarxa d'Arxius Històrics Comarcals, DOGC, núm. 995, de 25.05.1988.
- 5 Decret 117/1990, de 3 de maig, sobre avaluació i tria de documentació pública, DOGC, núm. 1.297, de 25.05.1990.
- 6 Una confusió similar es produeix en la previsió del 18.2.c, el qual, a l'hora d'enumerar les funcions del Consell Nacional d'Arxius, parla dels "*sistemes de gestió documental dels arxius que formen part del Sistema d'Arxius de Catalunya*" on hauria hagut de dir "*de les administracions i entitats públiques de Catalunya*", buscant la concordança amb l'esmentat article 7.1.
- 7 Vegeu nota anterior.

Resumen

La entrada en vigor de la Ley de archivos y documentos (LAD) supone el final de un proceso y, al mismo tiempo, el inicio de una nueva etapa que se caracterizará por el desarrollo de las previsiones contenidas en el mismo articulado de la LAD. Tres tipos de iniciativas serán objeto de este desarrollo: los reglamentos, la normativa técnica y los programas y las actuaciones. En lo que se refiere al desarrollo de la LAD, se lleva a cabo un análisis de la nueva ley (de establecimiento de tasas) y de los seis reglamentos que se prevén, se contrasta la validez de los reglamentos derivados de la Ley de Archivos de 1985, se examinan las normas técnicas y se presentan los programas y las actuaciones. Por último, se finaliza con dos consideraciones: por una parte, la necesidad de armonizar el contenido de la LAD con otras normas, y por otra, el cuestionamiento de cuál debe ser la adscripción idónea de la función archivo.

Résumé

L'entrée en vigueur de la Loi sur les archives et les documents (LAD) représente la fin d'un processus et, en même temps, le début d'une nouvelle étape se caractérisant par le développement des prévisions contenues dans le texte de la LAD. Trois types d'initiatives seront l'objet de ce développement : les règlements, la normative technique ainsi que les programmes et les opérations. En ce qui concerne le développement de la LAD, nous réalisons une analyse de la nouvelle loi (d'établissement de taxes) et des six règlements prévus, nous constatons la validité des règlements issus de la Loi sur les archives de 1985, nous examinons les normes techniques et nous présentons les programmes et les opérations. Enfin, nous terminons par deux considérations : d'une part, la nécessité d'harmoniser le contenu de la LAD avec d'autres normes et, d'autre part, le besoin de savoir quelle doit être l'affectation convenable de la fonction archivistique.

Summary

The coming into force of the archives and documents Act (LAD) is the end of a process and at the same time the beginning of a stage characterised by development of the provisions contained in the sections of the LAD. This development work will be directed at three types of initiatives: the general regulations, the technical regulations and the programmes and measures. Development work on the LAD includes an analysis of the new Act (laying down rates) and of the six regulations provided for;

an examination is carried out into the validity of the regulations deriving from the Archives Act of 1985, its technical rules are studied and the programmes and measures arising from it are presented. The paper closes with two considerations: on the one hand, the need to bring the contents of the LAD into harmony with other regulations, and, on the other hand, a look at how the archive function should best be ascribed.